

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie je podané proti rozsudku Všeobecného súdu z 9. februára 2017 vo veci T-16/16, v rámci ktorej Všeobecný súd skúmal požiadavky týkajúce sa vyobrazenia dizajnu na účely určenia dňa podania konkrétne prihlášok dizajnu č. 2683615-0001 a č. 2683615-0002 (poháre).

Napadnutým rozsudkom údajne došlo k porušeniu článku 46 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v spojení s článkami 36 a 38 uvedeného nariadenia v rozsahu, v akom Všeobecný súd rozhodol, že zo zmyslu a z účelu týchto ustanovení vyplýva, že prihlášky sa nesmú posudzovať ako prihlášky dizajnu Spoločenstva, ak EUIPO dospeje k záveru, že predmet ochrany prihlášky dizajnu je neurčitý a nejasný. Význam určenia dňa podania dizajnu však pre prihlasovateľa spočíva v tom, že vyobrazenie dizajnu nemožno podmieniť striktnými požiadavkami, a že na účely uznania dňa podania v zmysle článku 38 nariadenia č. 6/2002, článok 36 ods. 1 písm. c) vyžaduje len predvedenie fyzickej kvality vyobrazenia dizajnu.

Na rozdiel od toho, čo tvrdí Všeobecný súd, z článku 4 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 2245/2002 v spojení s článkom 10 ods. 1 písm. c) a ods. 2 uvedeného nariadenia údajne už nič iné nevyplýva. Keďže z týchto ustanovení vyplýva, že vyobrazenie dizajnu má mať dostatočnú kvalitu na to, aby bolo možné jasne rozlíšiť všetky detaily predmetu, o ktorého ochranu sa žiada, tieto ustanovenia sa týkajú iba fyzickej kvality vyobrazenia, ktoré sa má predviesť. Je to tak konkrétne v prípade, ak zohľadníme skutočnosť, že len prihlasovateľovi prislúcha, aby vymedzil predmet prihlášky, teda to, o čo sa žiada ochrana. Napokon konečný rozsah ochrany dizajnu v každom prípade stanoví jedine a výlučne súd rozhodujúci o žalobe o porušení.

V prípade, že by dizajn mohol vyvolávať právnu neistotu, pokiaľ ide o jeho vyobrazenie, možno zápis zamietnuť, ale nemôže zrušiť uznanie dňa podania prihlášky, ktorý má pre prihlasovateľa veľký význam vzhľadom na pravidlá článku 4 písm. A Parížskeho dohovoru týkajúcich sa prioritného práva vyplývajúceho z podania prvej prihlášky.

V tomto zmysle Všeobecný súd údajne jednoznačne zanedbal znenie odlišných pravidiel článku 46 ods. 2 a 3. Podľa článku 46 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 sa prihláška nebude posudzovať ako prihláška dizajnu Spoločenstva len v prípade, že sa nezrovnalosti týkajú podmienok uvedených v článku 36 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Pokiaľ ide o vyobrazenie dizajnu, článok 36 ods. 1 uvedeného nariadenia len požaduje, aby malo toto vyobrazenie kvalitu, ktorá sa má predviesť. Podľa článku 46 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 ostatné nezrovnalosti, najmä tie, ktoré vyplývajú z uplatnenia nariadenia č. 2245/2002, by mohli viesť k zamietnutiu prihlášky až po stanovení dňa podania prihlášky. To údajne vyplýva z odkazu uvedeného v článku 46 ods. 3 na článok 45 ods. 2 písm. a) v spojení s článkom 36 ods. 5 nariadenia č. 6/2002.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hamburg (Nemecko) 15. mája 2017 – Ramazan Dündar a i./Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Vec C-253/17)

(2017/C 300/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Žalovaná: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Prejudiciálne otázky

Predseda Súdneho dvora Európskej únie uznesením z 20. júna 2017 nariadil výmaz veci z registra Súdneho dvora.
